

İslam ve İnsanlık Adına Sahip Çıkalım Kadına

Dr. İbrahim ATEŞ

YOYAV Genel Başkanı

Sahip olduğumuz değerlerin önde gelenlerinden biri insanlık, değeri de Müslümanlıktır. Hepimiz her iki haslette de eşit haklara sahibiz. Birimiz diğerimizden farklı olmadığımız gibi, birimiz diğerimizden üstün değiliz. Kadına kadınlığı değer kaybettirmez, erkeğe de erkekliği değer kazandırmaz. Her ikisi de insan ve her ikisi de Allah'ın kuludur. Erkek ne kadar insansa, kadın da o kadar insandır. İnsana değer kazandıran veya kaybettiren, iman veya inkârdır. Başka bir ifadeyle insanın değeri iman ile, derecesi de ittika (Allah'a saygı) iledir.

Bunun için biz, bu yıl 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla düzenlediğimiz toplantıda "İman-da Öncü ve Örnek Kadınlar" konusunu ele aldık. Konu ile ilgili ayet ve hadislerden yola çıkarak Hz. Âsiye, Hz. Meryem, Hz. Hatice ve Hz. Fâtıma'nın bazı özellik ve güzelliğini dile getirerek örnek alınmaları önerisinde bulunduk.

Bu vesile ile yurdumuzun değişik yerlerinde düzenlenen birbirinden güzel kutlama programlarında faydalı fikirlerin dile getirildiğini gördük. Bu cümleden olarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın İstanbul'da tertiplelediği toplantı ile YÖK'te yapılan toplantıda konuşan Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın kadınlara sahip çıkacağını vurgulayıp, bu konuda yapılan çalışmaları yakından izleyeceğini ifade etmesi, milletimizin memnuniyetini mucip oldu.

"Kadına Şiddet, İnsanlığa İhanettir" diyen Cumhurbaşkanımızın yüreklerimize su serpen konuşmasında yer alan cümlelerinden bir kaç şöyle idi: "Bir anne, bir eş, bir evlat, bir kardeş, komşu, arkadaş olan kadın, hepsinden önce bir insandır. İnsan da yaratılmışların en şereflişidir. Kadının onuruna, haysiyetine yönelik her türlü saldırı, tüm insanlığa yapılmıştır. Hele hele sırf kadın olduğu için öldürülen her kadınla birlikte, tüm insanlık da katledilmiş demektir... Kadını ve erkeği diğer tüm vasıflarından önce insan olarak görmeyen herkes, orta çağ Avrupası veya Câhiliye dönemi seviyesinin ötesine geçmemiştir..."

Buradan tüm kadınlarımıza, tüm Türkiye'ye şunu ilan etmek istiyorum. Cumhurbaşkanımız olarak kadına şiddetle mücadele için yürütülen her çalışmanın yanındayım, destekçisiyim. Biliyorsunuz bazı konular benim şahsî takibim altındadır. Mesela, sigara başta olmak üzere zararlı alışkanlıklarla ve bağımlılıkla mücadele bunlardan biridir. Bundan sonra, kadına şiddeti de bizzat takip ettiğim konular arasına ilave ediyorum, bunu özellikle vurgulamak istiyorum. Bu doğrultuda bakanlığımız ve sivil toplum kuruluşlarımız tarafından yürütülen çalışmaları

bizzat kuracağım ekiple takip edeceğim. Kurumlar arası işbirliğinden medyanın kullanımına kadar, bu konudaki kapsamlı ve uzun soluklu tartışmaların hem öncüsü, hem takipçisi olacağım. Eksiklerin hesabını soracak, başarıları tebrik edeceğim..."

Geleceğe ümitle bakmamıza vesile olan bu açıklama, bu güne kadar ülkeyi yönetenlerin yaptıkları açıklamaların en önemlisi ve anlamlısı olmuştur.

Kutsal Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de kadına, kadın-erkek ilişkilerine dair pek çok ayet vardır. En'âm, Nisa, A'raf, Zümer Sureleri'nde tekrar tekrar: "Sizi tek bir nefisten yarattı." buyruluyor. Kur'an-ı Kerim'de iman etmeye çağrılan kadın veya erkek değildir, insandır. Dolayısıyla yaratılış itibarıyla de Rabbimizin katında da erkekle kadının birbirlerine herhangi bir üstünlüğü aslâ yoktur.

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in de bu doğrultuda pek çok hadîs-i şerifi vardır. Bir sahâbînin döverek kolunu kırdığı eşine Peygamberimiz (s.a.v.), tartışmanın sebebini dahi sormadan, ailesinin yanına dönmelerini emrediyordu. "Sizin hayrınız kadınlara karşı iyi davranmanızdır." diyen Peygamberimiz (s.a.v.), bu konuda gayet açık, net, tartışmaya mahal vermeyecek bir ölçü ortaya koymuştur. Hz. Aişe olmasaydı, İslam tarihi, Peygamberimiz (s.a.v.)'in hayatı ve hadîs-i şerifler konusundaki bilgilerimizin ne kadar eksik kalacağını tahayyül bile edemiyoruz.

Kendi tarihimizde, medeniyetimizde, kültürümüzde de kadının toplumdaki seçkin yerine ilişkin çok sayıda örnek bulmak mümkün. "Kadın, Hakkın nurudur." diyen Mevlana hazretleri, kadından üstün olduğunu zanneden erkekleri bilgisiz, kaba, sevgisi az insanlar olarak tasvir ediyor. Tarihimizde mücadeleleriyle, azimleriyle, dirayetleriyle efsane haline gelmiş nice kadınlar vardır.

Bu emirlerin, tavsiyelerin, tespitlerin, şahsiyetlerin hepsi de özünde bizim burada ısrarla üzerinde durduğumuz mesajı ifade ediyor. İnsan dediğimiz varlığın yarısını erkek oluşturuyorsa, diğer yarısını da kadın oluşturuyor. Bunlardan birisini resmin gerisinde tutmak, insanlığı eksik bırakmaktır. Toplumun yarısını, yarası haline getirmeye kimsenin hakkı yoktur.

Kadınların yoğunlukta ve çoğunlukta olduğu YOYAV'da 27 yıldır birbirinden güzel binlerce hayrî, sosyal ve kültürel hizmetler gerçekleştirildi. Bu hizmetlerin tümünde hayırsever ve hamiyetperver kadınların takdire şâyân ve övgüye değer katkıları oldu. Allah onlardan razı olsun ve yaptıklarını rızasıyla ödüllendirsin niyaz ediyorum.

İmanda Öncü ve Örnek Kadınlar

İnsanın, Yaradana yâr ve yakîn olma yolunda atması gereken ilk adım, iman adıdır. Bu adımı atanların öncülerinden olmak önemli bir özelliktir. Bu özelliğe sahip olmak da kadın-erkek herkes için edinilmesi gereken müstesnâ bir meziyettir. Tarih boyunca bu özelliği taşıyan ve değişik dönemlerde yaşayan güzel insanlar, Yaradan'a yaklaşımda, çağdaşlarına ve kendilerinden sonra gelenlere örnek olmuşlardır.

Peygamberler, eşleri, ebeveynleri, çocukları ve yakın arkadaşları ile diğer Hak dostları bu örnek insanların önde gelenlerindendir. Hz. Âdem (a.s.)'den Hz. Muhammed (s.a.v.)'e kadar Allah Teâlâ'nın mesajlarını insanlara iletmekle görevlendirilen tüm peygamberlerin ümmetlerinden birçok iman öncüsü örnek insanlar gelmiş geçmiştir. Dinî kaynaklarla tarihî belgeler incelendiğinde bunların bir kısmı hakkında bilgi edinilebilir.

Bu yıl Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla "İmanda Öncü ve Örnek Kadınlar" konulu bir program düzenleyen YOYAV, ikisi eski tarihlerde, ikisi de Hz. Peygamber (s.a.v.) zamanında yaşayan imanda öncü ve örnek olan dört hanım hakkında özet bilgiler vererek, günümüz kadınlarınca örnek alınmalarını hedefledi.

Allah nezdinde dereceleri yüce ve değerleri büyük olan bu dört hanım, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in

ilk eşi Hz. Hatice (r.a.), kızı Hz. Fâtıma (r.a.), Hz. İsa (a.s.)'nın annesi Hz. Meryem ve Firavun'un eşi Hz. Âsiye'dir.

Tabii ki, insanlığın iftihar tablosu olan öncü ve örnek kadınlar bunlardan ibaret değildir. Bunların dışında Hz. Havva, Hz. Hâcer, Hz. Sâre, Hz. Âmine, Hz. Halîme, Hz. Aişe (r.a.), Hz. Hafsa (r.a.), Hz. Zeynep (r.a.), Hz. Ümmü Habîbe (r.a.), Hz. Ümmü Seleme (r.a.), Hz. Sümeyye (r.a.), Hz. Neffise, Râbia-tü'l Adeviyye ve Hayme Ana gibi iman ve ihlâs abidesi binlerce büyük annelerimiz var. Allah onlardan razı olsun, mekânlarını cennet ve makamlarını yüce eylesin. Bizlere de onları örnek alıp, izlerinde olma ve yollarında gitme azmini ihsân eylesin.

Bu yıl, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla 7 Mart 2015 Cumartesi günü saat 13.30'da YOYAV Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen "İmanda Öncü ve Örnek Kadınlar" konulu programda duygulu dakikalar yaşandı. Toplantıya katılan konuklar arasında Türkiye Gücsüzler ve Kimsesizlere Yardım Vakfı Genel Başkanı Gülgen Dural, ÖZEV Mütevelli Heyet Başkanı Saime Toptan, Müteşebbis Gelişim Vakfı Başkanı Nurettin Konaklı, Kardelen Eğitim, Kültür ve Çevre Derneği Başkanı Şükrü Can, Kilis Yardımlaşma Derneği Başkanı M. Yahya Efe, Arı Kooperatifi Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Mehmet Delikeşoğlu, 20. Dönem Adana Milletvekili

Dr. İbrahim Ateş.

Mehmet Görmez ve Türkiye Yardım Sevenler Derneği Genel Başkanı Birsan Eldem YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş'e birer başarı ve iyi dilek mesajı gönderdiler.

Saygı duruşu ve İstiklâl Marşı ile başlayan programda konuşan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, duygu ve düşüncelerini şu cümlelerle dile getirdi:

"Saygıdeğer hanımefendiler, beyefendiler, kıymetli konuklar, değerli dostlar, sevgili kardeşlerim, basınımızın güzîde temsilcileri!

Gününüzün kutlu, yaşantınızın mutlu ve geleceğinizin umutlu olması dileğiyle sözlerime başlarken, hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, sağlık ve saadette daim olmanızı diliyorum. Eşleriniz, kardeşleriniz, çocuklarınız, torunlarınız, yakınlarınız, arkadaşlarınız, ahablarınız ve tüm sevdiklerinizle birlikte huzurlu ve mutlu bir hayat yaşayıp, her zaman Hakk'ın himayesinde, hidayetinde ve inayetinde olmanızı temenni ediyorum. Böylesine güzel ve özel bir günde sizleri salonumuzda ağırlamanın bahtıyarlığı içinde gününüzü gönülden kutluyor, hepinize hiddet ve şiddetle, kin ve kederden uzak, dostluk ve kardeşlik duyguları ile dolu, sağlıklı bir ömür niyaz ediyorum.

Yıllardır Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla tertiplediği toplantılarda kadınlarla ilgili önemli açıklamalarda bulunup, dile getirdiği değerli düşüncelerle davetlilerine duygulu dakikalar yaşatmanın gayreti içinde olan Vakfımızın, bugün de sizlere imanda öncü ve davranışta örnek olup, cennetle müjdelenen dört değerli hanımın hayatlarından bazı bölümleri dikkatinize getirmeyi amaçladığı bu anlamlı programda, siz kıymetli konuklarımızla buluşma imkânını sağladı.

İkisinin kıymeti Kur'ân-ı Kerîm'de dikkatimize getirilen, biri Resûlullah (s.a.v.)'in eşi olup, O'na en büyük desteği veren, biri de Hz. Peygamber

Dr. Ertan Yülek ve eşi Prof. Dr. Gürcan Yülek ve Prof. Dr. Hanım Halilova da vardı.

Toplantı dolayısıyla Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Doç. Dr. Ayşenur İslam, Ankara Milletvekili Ülker Güzel, Manisa Milletvekili Hüseyin Tanrıverdi, Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr.

(s.a.v.)'in bir parçası olup O'nun özellik ve güzelliklerini yansıtan bu dört değerli hanımın dördü de dinî kriterlere göre dört dörtlük insandır. Tabii, onların özellik ve güzelliklerini dile getirebilmek bizim gibi âcizlerin işi değil. Zira küçüklerin büyükleri eksiksiz olarak anlatması zordur.

Yüce Rabbimizden işimizi kolaylaştırması, dereceleri yüce ve değerleri büyük olan bu değerli annelerimizin şefaathlerine nâil etmesi niyazı ile sözlerime başlarken, herkes tarafından tanınmasını, hürmet edilmesini ve örnek alınmasını dilediğim bu muhterem hanımlar hakkında az ve öz cümlelerle açıklamaya geçmeden önce, başta beşeriyetin annesi, ilk insan ve ilk peygamber olan Hz. Âdem (a.s.)'in eşi Hz. Havva validemiz olmak üzere Peygamber anneleri ile eşlerinden imanda öncü ve örnek olan hanımları hürmet ve muhabbetle anıyor, ruhlarına rahmet diliyorum.

Büyükleri anmak ve anlatmak, küçükler için bir vefa borcu olduğu kadar büyük bir şereftir. Özellikle Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılan örnek insanları ve Resûlullah (s.a.v.)'in eşleri ile evlâd ve ahfâdını anmak ve anlatmak, Müslümanlar için müstesnâ bir meziyet ve mübarek bir haslettir. Onları anlatan dillerle, dinleyen kulaklar değer kazanan şanslı uzuvlardır.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla düzenlediğimiz bu toplantıda, haklarında özet bilgiler sunarak herkes tarafından örnek alınmalarını önereceğimiz Hz. Âsiye, Hz. Meryem, Hz. Hatice ve Hz. Fâtıma validelerimizi anmak ve anlatmakla inşallah bizler de büyük bir şeref ve saadete nâil olacağız. Dilimizi onları anlatmak, kulağımızı onların hakkında anlatılanları dinlemekle onurlandıran yüce Rabbimizden, gönüllerimizi de onların sevgisi ile nurlandırmasını, onlara karşı saygıda kusur etmeyen duyarlı ve dirayetli insanlardan kılmasını diliyorum.

İsimleri arz edilen dört değerli annemiz, yaşamış oldukları örnek hayatla birer iman ve ahlak abidesi olup, cennetlik kadınların önde gelenleri idiler. Hayatları kadar ölümleri de dersler ve ibretlerle dolu idi. Aradan geçen binlerce sene unutturmak şöyle dursun, müminlerin gözünde onları daha da büyüttü. Onlar, cennetle müjdelenen dört büyük hanımdı.

Hz. Peygamber (s.a.v.) bir gün yere dört çizgi çizmiş ve bunun ne anlama geldiğini ashâb-ı kirâma sormuştu. Onlar: "Allah ve Resûlû şüphesiz daha iyi bilir" cevabını verince, Allah Resûlû şöyle buyurmuştu: "Cennet ehlinin en faziletli kadınları, Hatice binti Huveylid, Fâtıma binti Muhammed,

**Büyükleri anmak ve anlatmak,
küçükler için bir vefa borcu
olduğu kadar büyük bir şereftir.
Özellikle Kur'ân-ı Kerîm'de
anlatılan örnek insanları ve
Resûlullah (s.a.v.)'in
eşleri ile evlâd ve ahfâdını
anmak ve anlatmak,
Müslümanlar için
müstesnâ bir meziyet ve
mübarek bir haslettir.**

Firavun'un hanımı Âsiye binti Mûzâhim ve Meryem binti İmran'dır."

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) bu mübarek beyanı ile hanımlar içinde özellikle bu dört kişiyi söylemiş ve onların cennet kadınlarının sultanları olacağını ifade etmiştir.

Biz de bu hadîs-i şerîfteki sıralamaya göre onlarla ilgili özet bilgileri sizlerle paylaşarak hâtıralarını hâfızalarımıza nakşetmenin gayreti içinde olacağız.

Hatice Validemiz (r.a.), Asr-ı saadet hanımlarından, ilklerin ilki olan, ilk mü'min, ilk cemaat olup namaz kılan, ilk Müslüman kadın, kalbi Efendimiz (s.a.v.)'in aşkı ile dolu olan, mü'minlerin annesi, tesellici, tâhire, kübrâ, hem seven hem de sevilen, Allah Teâlâ'nın selamına, Efendimiz (s.a.v.)'in övgüsüne nail olacak derecede fazîletli ve şerefli olan bir kadındı.

Kerem sahibi Rabbimizin sevgili Habîbine en büyük ikramı...

Allah Resûlünün evinin kadını, çocuklarının anası, yoldaşı, dava arkadaşı...

Herkes yalanladığı zaman tasdik eden, herkes terk ettiği zaman yanında olan, malını mülkünü yoluna seren fedakârlık abidesi...

Günümüz yazarlarından Nurdan Damla, Salihe Uyar, Fatma Boz ve benzeri hanım kardeşlerimizin kaleme aldıkları yazılarda Hz. Hatice (r.a.) ile ilgili değerli bilgiler verilmiştir. Bu kardeşlerimizin kalemlerinden damlayan hayat suyu niteliğindeki bazı cümleleri iktibas edip, siz kıymetli konuklarımızla paylaşmak istiyorum.

Hz. Hatice bint-i Huveylid hicretten 68 yıl önce, Kureyşli asil bir ailede dünyaya geldi. O'nun ata soyu, Peygamberimiz'in ata soyu ile Kusayy b.

Kilab'da birleşir. Anne tarafından soyu da Peygamberimiz'in baba tarafından dedesi olan Ka'b b. Lüey'de birleşir. Anne ve babası en köklü ailelere mensuptular.

Bir savaş mağduruydu Hz. Hatice (r.a.). Cahiliyye devrinde sık görülen kabileler arası savaşlar, babasını ve ailesinin erkeklerini almıştı. Yaşlı amcası Amr b. Esed'den başka onu koruyacak kimse kalmamıştı. Ama o "Kadını er değil ar zapt eder" sözünün bir timsali gibiydi. Başında O'na engel olacak pek kimse olmadığı halde kendi yüksek ahlaki sebebiyle iffetli ve hayalıydı. Kendisine "Tâhire" adı takılacak kadar dikkat çekiyordu iffeti...

Babasının servetine tek başına mirasçı olan Hz. Hatice (r.a.) eğer istese, dilediği gibi yaşayabilirdi. Ama O, herkesin değer verdiği şeylere değer vermiyor, sosyete tabakasının çirkin adetlerinden uzak, sade, nezih bir aile hayatı yaşıyordu.

Öte yandan ailesinden kalan serveti işletmek için dürüst bir ortağa ihtiyacı vardı. Ne para, ne mal mülk, ne makam, ne de ailevî nüfuz ve güç değildi aradığı; temiz ahlak, dürüstlük ve yüce gönüllülük arıyordu.

Altının değerini sarraflar bilir ya hani, o da geçirdiği hayat tecrübesiyle adam sarrafı olmuştu. Adamın hasını, sahtesini ayıran bir gönül gözü vermişti Allah Teâlâ...

İşte bu gönül gözü sayesinde ki, arkadaşı Safiyye'nin yeğeni Muhammed (s.a.v.)'i ilk gördüğü andan itibaren kalbinde bambaşka hisler belirmişti. O'nunla ortaklık yaptığı sürece de adamlarından hakkında hep güzel şeyler duymuştu.

Sonunda O'nun üstün ahlakı ve temiz simasına öyle bir vurulmuştu ki ne fakirliği, ne yetimliği gözüne görünmemişti. Hattâ O'nun kendisine evlenme teklif etmeye cesaret edemeyeceğini de tahmin ettiğinden, bizzat kendisi adım atmış, bu hayırlı işe aracılık yapması için Neffise bint-i Münye vasıtasıyla iletmış ve bu durum şöyle gelişmiştir: "Muhammed (s.a.v.), Hz. Hatice (r.a.)'nin, Şam ticaretinden döndükten sonra, Hatice, kendisi ile evlenmek isteyip istemediğini anlamak ve yoklamak üzere beni Muhammed (s.a.v.)'e gönderdi. Aramızda aşağıdaki şekilde bir görüşme gerçekleşti:"

- 'Ey Muhammed! Seni, evlenmekten alıkoyan nedir?' diye sordum.

- Elimde param yok. Ben nasıl evlenebilirim? dedi.

- Eğer, Sana, evlenme masrafı sağlanırsa da, sen, cemâle, mala, şerefe ve dengine davet olur-

san, icabet etmez misin? diye sordum.

- Kim, bu kadın? dedi.
- Hatice'dir. Dedim.
- Bu, sence, benim için, nasıl olabilir? dedi.
- Orası, bana düşen bir vazifedir! Dedim.
- O halde, ben de dediğini yaparım. dedi."

Hemen gidip durumu Hatice'ye bildirdim. Hz. Hatice (r.a.), Nefise Hatun vasıtası ile yaptığı yoklama neticesinde Efendimiz (s.a.v.)'in, kendisi ile evlenmeye razı olacağını anlayınca O'na: "Amcamın oğlu! Sen, akraba olduğun, kavminin arasındayken en faziletli, en emniyetli, en güzel huylu ve en doğru sözlü olduğun için, seninle evlenmeyi arzu ettim."dedi.

Nikâh törenlerinde, Hz.Hatice (r.a.)'nin amcası Amr b. Esed ve Rasûlullah (s.a.v.)'in amcaları hazır bulundular. Hz. Hatice (r.a.)'ye mehir olarak 12 ukiyye (1 ukiyye, kırk dirhemdir.) ve bir Neşş altın (1 Neşş, yarım ukiyye, yani 20 dirhemdi.) verildi. 20 genç ve yiğit deve verilmesi taahhüd edildiği de rivayet edilir.

Peygamberimiz (s.a.v.), evlendiğinde 25 yaşında, Hz. Hatice (r.a.) ise 40 yaşındaydı. Peygamberimiz (s.a.v.), bir veya iki deve kesip halka yemek yedirmiştir. Bu ziyafet, O'nun verdiği ilk Velîme ziyafeti idi.

Hayatında başına gelen en güzel şeydi, Allah'ın resûlüyle evlenmek...

Artık gönlünü daraltan bütün endişelerden sıyrılmıştı. Malını mülkünü kocasının eline güvenle teslim etti. Dahası O'nun yaptığı hayırlara, iyiliklere hiç engel olmadı, hiç başına kakmadı. Çünkü O, eşinin cömertliğini, yüce gönüllüğünü takdir edebilecek asâlete sahip bir hanımdı.

Erkekler ekseriyetle kadında gençlik, güzellik ve bekârlık ararlar. Kadınlar da erkeklerde zenginlik, makam mevki, güç kudret ararlar. Ama onların evliliği çok farklıydı. Onlar kurak bir çağda fazilete susamış gönüllerdi. Fazilette kendinden üstün olan bir eşe yoldaş olmak, işte Hz. Hatice (r.a.)'nin hayatına mana katan biricik şeydi bu...

Sanki coşkun akan bir ırmak, özlediği ummana kavuşmuştu. İki merhametli yürek, aynı zerafetle, aynı tevazuuyla kanat açtı, akrabaya, fakire, yolda kalmışa...

Onların sofrası sanki Mekke'nin yoksullarının sığınağı, kapıları dertlilerin uğrağıydı. İnsanlığın zirvesi bu örnek ailenin cömertliği bilhassa Kureys'in muhterem saydığı Recep ayında en coşkun hâlini

**"Cennet ehlinin
en faziletli kadınları,
Hatice binti Huveylid,
Fâtıma binti Muhammed,
Firavun'un hanımı
Âsiye binti Mûzâhim ve
Meryem binti İmran'dır."
(Hadîs-i şerîf)**

alıyordu. Çünkü bu ayda Hz. Muhammed (s.a.v.) Hira Dağı'na ibadete çekiliyor, inince de yoksullara yemekler veriyordu.

Yine Hira mağarasına çekilmişti, fakat geriye dönüşü çok gecikmişti. Hatice birkaç kere yanına azık alıp muhterem zevcinin yanına varmış, ama O'nun ibadetin lezzetine doymadığını görünce, inmesi için ısrar etmemişti. Fakat iyice meraklanmıştı, iki aya yakın zamandır ne yapıyordu orada?

Döndüğü zaman merakı sevince dönmüştü. Çünkü Sevgililer Sevgilisinden duydukları, yıllar önce amcaoğlu Varaka'dan bahsini duyduğu son Peygamber'in O'nun kocası olduğunu müjdeliyordu. Zaten O'nunla evlenmeden önce gördüğü rüya da bunu müjdeliyordu.

Bir gece Hz. Hatice (r.a.) rüyasında güneşin Mekke üzerinde döndüğünü ve yavaş yavaş aşağı inerek O'nun evine girdiğini görmüştü. Rüyasını amcaoğlu Varaka b. Nevfel'e anlattığında bu bilge zat, rüyasını şöyle tabir etti: "Şöhreti âlemi tutacak büyük birisiyle evleneceksin."

Varaka b. Nevfel, çok seyahat etmiş, kutsal kitapları okumuş biriydi. Ehl-i Kitabın âlimlerinden Son Peygamber (s.a.v.)'in yakında zuhur edeceğini okumuştı. Hatice'de gördüğü yüksek ahlak ve sezdiği manevî haller, rüyada gördüğü bu güneşin, belki de son Peygambere işaret ediyor olabileceğini düşündürmüştü.

Neden olmasın? Aylardan beridir muhterem kocasının her gördüğü rüya apaçık çıkmıyor muydu? O'nu dünyayı terk edip, ticareti bırakıp Hira dağına çıkmaya sevk eden sır neydi?

Ramazan ayının on yedisinde, pazartesi günü, Hira Mağarası'nda, seher vakti, uyanık bulunduğu sırada, Peygamberimiz (s.a.v.)'e Hakk'ın emri geldi. Peygamberimiz (s.a.v.), Allah Teâlâ tarafından, Cebrail (a.s.)'in getirip tebliğ ettiği Risalet vazifesini kabul ederek evine döndü. Yüreği titreyerek eve gelip Hz. Hatice (r.a.)'nin yanına girdi. "Beni sarıp

**H.z. Peygamber (s.a.v.)
aile efradının
sadece şahıslarına değil,
onların yakınlarına da iltifat ve
alakayı ihmal etmemiştir.**

örtünüz! Beni sarıp örtünüz!" buyurdu. Korkusu, titremesi gidinceye kadar vücudunu sarıp örttüler. İmam Zührî'nin bildirdiğine göre: Peygamberimiz (s.a.v.), Hz. Hatice (r.a.)'ye 'uykuda, rüyada görüp de, sana söylemiş, anlatmış, olduğum şeyi Rab-bim, bana, Cebrail (a.s.)'ı göndererek açıkladı!' buyurup Allah Teâlâ tarafından gelenleri ve Cebrail (a.s.)'dan işittiklerini haber verdi ve aralarında şu şekilde bir konuşma geçti:

- Peygamberimiz (s.a.v.): "Doğrusu, kendim hakkında korkmuştum." dedi.

- Hz. Hatice (r.a.): "Öyle söyleme! Vallahi Allah, seni, hiçbir zaman utandırmaz, üzüntüye düşürmez: Çünkü sen, akrabayı görüp gözetirsin, işini görmekten âciz olanların yükünü taşırsın, yoksula verir, hiç kimsenin kazandıramayacağını kazandırır, konuğu ağırlarsın, hak yolunda karşılaştıkları musibet ve felaket hâlinde halka yardım edersin, sözü doğru söylersin, emaneti yerine verirsin, güzel huylusun da." dedi.

Bu teselli sözleri bütün hanımlara örnek teşkil etmekle birlikte Hz. Hatice'nin (r.a.) ne denli akıllı ve dirayetli olduğuna da işarettir. Cebrail'in (a.s.) Efendimiz (s.a.v.)'e görünmesi, insanları hidayete davet etmesi şeklinde gelen ilk ilahî vahye ve hattâ Peygamberimiz (s.a.v.)'in anlattığı bütün şeylere ilk inanan kimse O'dur; ilk müslümandır, ilk vahiyler sırasında Muhammed (s.a.v.)'i heyecan ve endişelerinde teskin eden de O'dur.

Elbette bu destek ve hizmetin mükâfatı ancak ve ancak Rabbinden hususi selam ile selamlanmak olabilirdi.

Bir gün Hz. Cebrâil (a.s.) Hira mağarasında ibadet eden Resûlullah (s.a.v.)'e gelerek:

- Ey Allah'ın Resûlü, dedi. İşte Hatice geliyor. Beraberinde bir kap var, içerisinde katık -veya yiyecek, veya içecek- mevcut. O yanınıza ulaştığı vakit, O'na Rabbinden selam söyleyin ve O'nu gürültü ve yorgunluk bulunmayan cennette, içerisi oyulmuş inciden mamul bir evle müjdeleyin!"

Allah'ın Habîbi olmak öyle kolay mı? Cennet hanımefendisi olmak bedava mı? Sadece faziletli

olmak yetmez, bir de imtihanlara razı olmak, itirazsız boyun eğmek var bu yolda...

Kul olma iddiası ispat isterdi çünkü...

Darbeler birbiri ardınca iniyordu. Belki işittikleri hakaretlerin en çirkini, en insafsızı, çocuğunu henüz kaybetmiş bir annenin yüreğini yakan o söz idi: "ebter"

Allah Teâlâ kendisinin ayetlerini tebliğ ettiği için incitilen sevgili Resûlünü, bir de evlat acısı imtihanından geçiriyordu.

Peygamber (s.a.v.)'in sevgili oğulları Kasım iki yaşında, ikinci oğlu Abdullâh ise henüz emzikli bebekken birbiri ardınca vefat etti. Kureyş müşriklerinden Âs bin Vâil, bu yürek burkan hâdiseyi bile onları incitmek için fırsat olarak görüyordu:

- Bırakın onu! O ebterdir, nesli devam etmeyecek bir adamdır. Ölünce adı anılmaz olur. Siz de artık ondan kurtulur ve rahata kavuşursunuz!

H.z. Hatice (r.a.) sütün dolayı sızlayan göğsünü ovarak:

- Ey Allâh'ın Rasûlü! Oğlumun sütü göğsümü ağrıtıyor, dedi.

Kulluk edebinin en yükseğini, başa gelen hallere teslim olmakla gösteren Hz. Peygamber (s.a.v.) Hz. Haice validemizi teselli etti ve ekledi "İstersen Allâh'a duâ edeyim de sana onun sesini işittireyim." buyurdu.

H.z. Hatice (r.a.)'nin iman etmek için böyle bir delile ihtiyacı yoktu: "Hayır, yâ Rasûlallâh! Ben Allâh ve Rasûlü'nü tasdik ediyorum."

Bu kutlu ailenin mükâfatı gecikmedi, Allah Teâlâ Kevser Sûresi'ni indirerek, onlara bitip tükenmeyen bir çokluk müjdeledi. "Muhakkak Biz Sana Kevser'i verdik. Öyleyse Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. Doğrusu, asıl ebter, adı sanı ortadan kalkacak olan, Sana kin tutan kimsedir."

Allah yolunda katlanılan zorluklar ve çileler birbirini izliyordu. Bir anne için en büyük imtihanlar birbiri ardınca sıralanıyordu. Bu sefer kızlarından imtihan olacaktı.

Kızları Hz. Ümmü Gülsüm ve Hz. Rukıyye, komşuları ve yakın akrabaları olan Ebu Leheb'in iki oğluyla nişanlıydı. Fakat Ebu Leheb ve karısı Peygamber (s.a.v.)'e iman etmedikleri gibi hakaret ve kötülükte en ileri gidenlerin arasındaydılar.

Peygamber (s.a.v.) ve Hz. Hatice (r.a.) bu kötü komşuların eziyetine katlanıyor, kötülüklerine aynen karşılık vermiyorlardı. Fakat Allah Teâlâ on-

lar hakkında son derece sert ayetler indirince işler değişti.

Ebu Lehep ve karısı iki oğullarını bu nişanı bozmaları ve hakaretler etmeleri için kışkırttı. Nihayetinde kız çocuklarının hiç istenmediği bir devirde onlarla yaşanabilecek en büyük imtihanı da yaşamış oluyordardı.

Çileler bununla da bitmedi. Allah Teâlâ baba-sına iman eden ve başına gelen bu hâdiseye sabreden Hz. Rukıyye'ye temiz simalı, hayalî, güzel ahlaklı bir genci, Hz. Osman (r.a.)'ı lütfetmişti. Ama küçük yaşta yetim kalmış olan Hz. Osman (r.a.)'ın amcası ona rahat vermiyordu. İman ettiğini öğrendiği andan itibaren yeğenini hapsetmiş ve dininden dönmesi için eziyet etmekteydi.

Sonunda genç çift dinlerini yaşamak için Habeşistan'a hicretten başka çare bulamadılar. Hz. Hatice (r.a.) için gurbet günleri de böyle başlamış oluyordu. Hz. Rukıyye bu zorlu yolculuğa dayanmayıp hastalanacak, döndükten bir süre sonra vefat edecekti.

Cennet hanımı olmak kolay mı? Peygamber (s.a.v.)'in yanında durmak, O'nunla beraber çilelere sabretmek hiç kolay bir imtihan değildi. Müminlerin çoğu yoksuldu, bir kısmı da satın alınıp hürriyetine kavuşturulmuş köleler ve cariyelerdi. Onları doyurmak ve sahiplenmek ise müminlerin annesi Hz. Hatice (r.a.)'ye düşüyordu.

Malını mülkünü bitecek diye endişe etmeden harcıyordu Hz. Hatice (r.a.). Boykot yıllarında aç çocukların ağlamalarını dindirmek için babasından kalan serveti son kırıntılarına kadar harcıyıp tüketmişti. Ama kendisi de tükenmişti...

Ömrünün sonuna gelmişti artık. Fakat ölüm O'nun için tatlı bir müjdeydi. Çünkü Allah Resûlû hastalanıp ölüm döşeğine düşen Hz. Hatice (r.a.)'nin başucuna gelip O'nu şöyle müjdelemişti:

"Ey Hatice, sevin ki Allah seni İmran kızı Merem ve Firavun'un zevcesi Âsiye'yle eşit kılmıştır."

Rasûlullah (s.a.v.)'in izdivaç ettiği hanımların tümü mü'minlerin anasıdır. Bu bakımdan, Hz. Hatice (r.a.) kocasının sadece sevgili bir refikası olmakla kalmamış, aynı zamanda müminlerin anası olarak İslam uğruna çok mühim hizmetlerde bulunmuş mübarek bir hanımdır. Allah'ın rızasını, yuvasının mutluluğunu, dünya ve ahiret saadetini düşünen, bütün hanımlar için en güzel örnek teşkil eden Hz. Hatice (r.a.) nübüvvetin 10. yılında Ramazan'da vefat etti ve Mekke'deki Hacun Kabristan'ına defnedildi. Gömüleceği zaman, Peygamber

**Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'de
iki kadını inkârda,
bir kadını imanda,
bir kadını da iffette
örnek göstermiştir.**

rimiz (s.a.v.) O'nun kabrinin içine indi.

Hiç şüphe yok ki, Hz. Muhammed (s.a.v.), zevcesini tam bir muhabbet ile el üstünde tutmuştu. Daha sonra, Medine'de Hz. Hatice (r.a.)'nin vefatını müteakip yeniden evlendiğinde, göz bebeği genç zevcesi Hz. Aişe(r.a.), zaman zaman hüznün ve kıskançlık hisleri taşımıştır. Hz. Aişe (r.a.) tarafından; "Çok seneler önce vefat edip giden Mekkelî yaşlı hanım" diye adlandırırken, zevcesinin muhabbet ve şefkatinden Hz. Muhammed (s.a.v.) sık sık bahsediyordu.

Hz. Peygamber (s.a.v.) aile efradının sadece şahıslarına değil, onların yakınlarına da iltifat ve alakayı ihmal etmemiştir. Nitekim evine uğrayan yaşlı bir kadına ziyadesiyle iltifat ettiğini gören Hz. Aişe (r.a.), bu ihtiyar kadın gittikten sonra iltifatının sebebini sorunca şu cevabı alır: "Ey Aişe, bu kadın Hatice'nin bir arkadaşıdır. O'nun sağlığında bize uğradı. Dostluğa vefa imandandır." Hz. Aişe (r.a.), Hz. Hatice (r.a.)'nin yakınlarına olan bu bağlılık sebebiyle, Peygamberimiz (s.a.v.)'in her koyun kesişte, O'nun arkadaşlarına mutlaka bir pay gönderdiğini belirtir. Bedir esirleri arasında yer alan damadı Ebu'l- As'ın fidye-i Necati olarak gönderilen kolyeyi gören Resûlullah (s.a.v.) fevkalade duygulanarak, bunun iadesini teklif eder ve kabul edilir. Bu kolyeyi, kızı Zeyneb'in evlenmesi sırasında annesi Hz. Hatice (r.a.) hediye etmiştir.

Hz. Hatice (r.a.), eşi Hz. Peygamber (s.a.v.)'e destek olacak hayırlı bir evlat yetiştirmişti. Kızların hası, babacığının annesi, Hz. Fâtıma'yı...

Artık o babasına işkence edenlerin karşısına mertçe dikilip söz söyleyecek, çekinmeden hakkı haykıracaktı. O da annesinin yolundan giderek cennet hanımlarından bir diğeri olacaktı.

Hz. Fâtıma (r.a.) Nebîler Efendisinin son çiçeği, Resûlullah (s.a.v.)'in dünyada neslini devam ettiren nur yumağı, kızlarının en küçüğü, eli değirmen döndüren "Fâtıma ana" diye anılan bir sultane anne, eşi ve çocuklarıyla ehl-i beyt'i teşkil eden ümmetin hanımlarının seyyidesi ve Cennet hurirlerinin hanımefendisidir.

Programa katılanlardan bir grup.

Hiz. Fâtima (r.a.), babası sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in engin sevgisi ve bol şefkati altında büyümüştür. Babacığındaki merhameti ve güzel ahlâkı, anneciğindeki asâleti, cömertliği, babacığına karşı hizmet, hürmet ve muhabbeti görmüştür. İslâm uğruna çektiği sıkıntılara nasıl katlandığını ve o yolda fedakârlığın en güzel örneklerini bizzat yaşayarak öğrenmiştir. Tam bir iffet ve izzet-i nefis nümûnesi olarak bütün güzelliği hayatına nakşedererek kendisini yetiştirmiştir. O şanslı bir genç hanımefendi idi. Babası Hâtemü'l Enbiyâ Efendimiz (s.a.v.) ile anneler sultanı Hiz. Hatice (r.a.)'nin yanında onların gözetiminde eğitimini tamamlamıştır. Rahmet ve şefkat pınarından doyasıya içmiştir.

O, hassas ruhlu, zayıf yapılı idi. Yaşından beklenmeyecek derecede yüce bir ahlâka sahipti. Üstün bir zekâsı, halîm ve selîm bir yapısı vardı. Son derece mütevaziydi. Söz ve davranışlarında vakurdu. Çok az konuşurdu. Ağzından çıkan sözler inci danesi gibi hikmetler saçardı. Cömertti, zâhidâne yaşamayı severdi. Ev işlerinde maharetli ve becerikli idi. İki Cihan Güneşi Efendimiz (s.a.v.)'in bir parçası ve kalbinin meyvesiydi.

Allah Resûlü O'na: "Babasının anası" derdi. O içeri girerken Hiz. Peygamber (s.a.v.) ayağa kalkar ve O'nu ayakta karşılardı. Bir seferinde "Baban sana feda olsun" demişti. Bir seferinde de "O, benden bir parçadır. O'nu üzen beni üzmüştür. O,

kadınların ulusudur" diyerek sevgi boyutunu anlatmıştır.

Peygamberimiz (s.a.v.)'in en küçük kızı olan Hiz. Fâtima (r.a.) Allah Resûlü (s.a.v.)'nün vefatından sonra geride kalan tek çocuğudur. O da altı ay sonra vefat etmiştir. Hicretin ikinci yılında Hiz. Ali (r.a.) ile evlenmiştir. Efendimiz (s.a.v.)'in nesli Hiz. Fâtima (r.a.)'nin çocukları vasıtasıyla devam etmiş ve kıyamete kadar gelecek seyyid ve şerifler bu tertemiz ve saf menbadan fışkırmıştır. Resûlullah (s.a.v.)'in terbiyesiyle yetişen Hiz. Fâtima (r.a.) O'nun hem haya ve edep gibi özelliklerine, hem de konuşma tarzından yürüyüşüne kadar bir çok vasfına sahip olmuştur. Babasının uygun gördüğü hayat tarzını benimseyerek, O'nun gibi sade yaşamıştır.

Hiz. Fâtima (r.a.)'nın ebediyete intikalinin 1378. yıldönümü dolayısıyla 22 Kasım 2010 Pazartesi günü düzenlediğimiz anma toplantısında yaptığımız detaylı açıklama YOYAV Dergisi'nin Ocak 2011 tarih ve 209. sayısında yayınlanmıştır. Dileyenlerin Dergimizin o sayısındaki açıklamaları okumalarını tavsiye ederiz.

Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'de iki kadını inkârda, bir kadını imanda, bir kadını da iffette örnek göstermiştir. Tahrim Suresi'nin 10. ayetinde Hiz. Nuh (a.s.)'un karısı ile Hiz. Lut (a.s.)'un karısını inkârda örnek göstererek şöyle buyurmuştur: "Allah, inkâr edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki sâlih kişinin

nikâhları altında iken onlara hâinlik ettiler. Kocaları Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara: Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin! denildi.”

Bu Sure'nin 11. ayetinde de Firavun'un karısı Âsiye'yi imanda örnek göstererek şöyle buyurmuştur: “Allah inananlara da Firavun'un karısını misal gösterdi. O: Rabbim! Bana katında cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden koru ve beni zâlimler topluluğundan kurtar! demişti.”

Aynı Sure'nin 12. ayetinde ise İmran'ın kızı Meryem'i de iffette örnek göstererek şöyle buyurmuştur: “İffetini korumuş olan, İmran kızı Meryem'i de (Allah örnek gösterdi). Biz ona ruhumuzdan üledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O, gönülden itaat edenlerdendi.”

Mealleri sunulan ayet-i kerîmelerde bahsedilenlerden Hz. Nuh (a.s.)'un karısı kavmine O'nun mecnun (deli) olduğunu söyledi. Hz. Lut (a.s.)'un karısı da, kocasına gelen erkek misafirleri, gece ateş yakarak, gündüzde duman çıkararak haber verirdi. İkisi de layık oldukları cezaya çarptırıldılar.

Firavun'un karısı Âsiye, Hz. Musa'ya iman etmişti. Bundan dolayı kocası Firavun, O'nu ellerinden ve ayaklarından dört kazığa bağlamış, göğsüne kocaman bir taş koymuş, öylece yakıcı güneşe bırakmıştı. İşkence altında ayette geçen duayı yaparken ruhunu teslim etmiştir.

Bu ayet-i kerîmelerin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere insana değer kazandıran veya değer kaybettiren eşi değil, işidir. Âsiye'ye eşi Firavun'un değer kaybettirmediği gibi, Hz. Nuh ve Hz. Lut Peygamberlerin eşlerine de kocalarının Peygamber olması kıymet kazandırmamıştır. Âsiye'ye imanı cenneti kazandırmış, Hz. Nuh (a.s.) ve Hz. Lut (a.s.)'un karılarının da inkârları cehenneme girmelerine yol açmıştır.

Yukarıda meali arz edilen hadîs-i şerîfte adları geçen dört cennetlik kadının üçüncüsü, Firavun'un eşi Âsiye binti Müzahim'dir. Nil Nehri'ne bırakılan Hz. Musa'yı gördüğünde O'nun sarayda büyü-tülmesini ve gerekirse evlat edinilmesi fikrini öne süren, Firavun'un sahte ilahlığına karşı çıkıp, O'nu kabul etmeyen ve eşinden gördüğü ceza ve cefa yüzünden hayatını şehadetle noktlayan bu hanım, hem Kur'ân-ı Kerîm'de, hem de hadîs-i şerîflerde anlatılmış ve müminlere örnek bir hanım olarak takdim edilmiştir.

Hz. İsa (a.s.)'nın annesi olan Hz. Meryem de, İslam'da üstün nitelikleri sebebiyle yüceltilen, iffet

**Yüce Rabbimizden bizleri
Hz. Havva'nın hamiyetine,
Hz. Hatice'nin himmetine,
Hz. Aişe'nin ilmine,
Hz. Meryem'in iffetine,
Hz. Âsiye'nin izzetine,
Hz. Hacer'in teslimiyetine,
Hz. Fatıma'nın ahlakına,
Hz. Sümeyye'nin sabır ve sebatına
erdirmesini niyaz ediyorum.**

ve itaat simgesi bir şahsiyet olarak kabul edilmiştir. Meryem adı Kur'ân-ı Kerîm'de “23'ü İsa b. Meryem” şeklinde olmak üzere 34 yerde geçmektedir. Ayrıca Kur'ân-ı Kerîm'in 19. Suresi bu isimle anılmaktadır.

Hz. Meryem Kur'ân-ı Kerîm'de ismi ile anılan tek kadındır. Kur'ân-ı Kerîm'de ve hadîs-i şerîflerde en çok övülen kadınların başında gelen Hz. Meryem, ismet ve takva gibi faziletleri kendinde toplamış bir şahsiyettir. Hz. Meryem bedenî ve ruhî saflığı, kendini Allah'a ibadete adanması, iffet ve namusunu koruması sebebiyle “Betül” olarak adlandırılmıştır.

O, daha annesinin karnında iken Allah'a adanmış ve çocuk yaşından itibaren mabedde kendini Rabbine ibadete vermiş, günahlardan uzak bir gül gibi yetişmiş bir kadındır. Bir Peygamber anasıdır. Daha dünyada iken Rabbimizin rızasına nâil ve meleklerin müjdelerine mazhar olmuş bir annedir Hz. Meryem.

Yüce Rabbimizden adları arz edilen bu dört değerli annemizin izlerinde olmamız temennisi ile sözlerimi noktalarken, bizleri Hz. Havva'nın hamiyetine, Hz. Hatice'nin himmetine, Hz. Aişe'nin ilmine, Hz. Meryem'in iffetine, Hz. Âsiye'nin izzetine, Hz. Hacer'in teslimiyetine, Hz. Fatıma'nın ahlakına, Hz. Sümeyye'nin sabır ve sebatına erdirmesini niyaz ediyor, hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyorum.”

Dr. Ateş'ten sonra kürsüye gelen Prof. Dr. Hanım Halilova, Saime Toptan ve Gülgen Dural da yaptıkları konuşmalarda duygu ve düşüncelerini dile getirerek YOYAV'ın örnek etkinliğine katılmaktan duydukları memnuniyeti ifade ettiler ve davetlilerin kadınlar gününü kutladılar.

Toplantı sunulan ikramın alınmasıyla noktalandı.

Ana Vatan Baba Devlettir

Prof. Dr. Hanım HALİLOVA
A.Ü. Ziraat Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi

Her halde Azerbaycan Türklerinden olduğum için Başkandan sonra ilk sözü bana verdiler. Allah sizden razı olsun. Allah başkanımızı da başımızdan eksik etmesin. Bize çok güzel bilgiler verdi. Ben buraya geldiğimde kendimi sanki Bakü'deyim gibi hissediyorum. Çok yakın akrabalarımı görüyormuş gibi oluyorum. Sizler benim nezdimde o kadar değerli insanlarsınız. Kadınların bayramını kutluyorum.

Sovyetlerde eşitlik derlerdi ama bizim dinimizi yasaklamışlardı. Din olmayan yerde hangi eşitlikten, hangi kadın haklarından söz edilir. Hepsi palavra, hepsi yalandır. Bir kadının eşini sürgüne gönderiyorlarsa, kurşuna dizip öldürüyorlarsa, kadını da başka bir yere sürgüne gönderiyorlarsa

orada hiçbir eşitlikten ve kadın hakkından konuşulamaz. Son zamanlarda kadınlara karşı şiddet hareketlerinde bir artış gözlemleniyor. Olmamasını diliyoruz. Hepimizin isteği bu.

Peygamberimiz: "Cennet annelerin ayakları altındadır." buyurmuştur. Önemli olan da budur. Büyük Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk de: "Ey kahraman Türk kadını! Sen yerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın." diyor. O kadına nasıl el kaldırılır? Doğrudan ana, bir vatandır. Ana, vatan; baba, devlet. Vatan olmazsa, devlet de olmaz. Allah bizi vatansız ve devletsiz eylemesin. Hem anne hem de baba bize azizdir. Sizlerin bu güzel gününü kutluyorum. YOYAV'a da şükranlarımı sunuyorum.

Öncü Kadınlar Örnek Alınmalı

Saime TOPTAN

ÖZEV Mütveili Heyet Başkanı

Sayın başkan, çok değerli hanımefendiler, Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla bu salonda sizlerle birçok kez beraber olduk. Kadınlarla ilgili birçok sorunu dile getirme fırsatı bulduk. Ama insan hayatında yaşadığı, örneklediği şey daha fazla iz bırakıyor. Peygamberimiz (s.a.v.)'in övgü ile bahsettiği bu değerli kadınlar, yaşamlarıyla sadece Müslümanlara değil, bütün insanlığa örnek olacak davranışlar göstermişler ve örnek olmaya çalışmışlardır. Biz de onların bu örnek davranışlarını kitaplardan ve bu şekilde yapılan toplantılardan öğrenerek hayatımıza geçirirsek yaşamımızı daha güzel, daha mutlu kılma imkânını buluruz. Hocamıza bu nedenle çok teşekkür ediyoruz. Ben bu insanların yaşamları sırasında, o günkü koşullarda ve daha zor şartlarda yaşarken gösterebildikleri sabrı, eğer kendime örnek alabilirsem, çevrelerindekiyle gösterdikleri sevgi ve şefkati örnek alıp yaşamıma geçirebilirsem, o zaman kendimi daha mutlu hissedebilirim. Belki daha güzel şeyler yapabilirim, daha üretken olabilirim. O nedenle bu örnekleri hepimiz hayata geçirebilmeliyiz. O bakımdan bugünkü toplantı bence şimdiye kadar yaptığımız toplantıların en güzeli oldu.

Hayatından edindiğimiz bilgilere göre Peygamberimiz gerek çocuklarına, gerek eşlerine ve de diğer kadınlara son derece saygılı ve sevgi dolu idi. Eşine ev işlerinde yardım eden, ev süpüren bir kişiliği görüyoruz. O'nu örnek alsın erkekler. O'nun hayatını babalar gününde veya başka bir toplantıda anlatsın hocam. Ya da bu konuda daha medyatik bir çaba da gösterebilir. Erkekleri yetiştiren de anneleri. Onlara yeteri kadar sevgi ve şefkat aşılayamıyor muyuz? Yahut da başka şeyler daha mı baskın çıkıyor? Bir türlü anlayamıyorum.

Nasıl bir insan bir insana zor kullanabilir? Eşi olsun, başkası olsun onu nasıl öldürebilir, bunu nasıl yapabilir? Bunu bir türlü idrak edemiyorum. Onları yetiştirirken çevirdiğimiz çarkta bir çarpıklık var diye

düşünüyorum. Yoksa bir insan bir insana karşı bu kadar kötü olamaz.

Bakın ben, Peygamberimizin çevresindeki insanlara, kadınlara, eşlerine, sadece insanlara değil, bütün yaratıklara, hayvanlara nasıl güzel davrandığını, zaman zaman yapılan toplantılardan, okuduğum kitaplardan öğreniyorum. Ölen bir köpeğin dişleri ile ilgili söylediği söz her zaman aklıma gelir. Herkesin burnunu tıkayarak, gözünü kaçırarak, kafasını çevirerek geçtiği sırada O, "ne güzel dişleri varmış" diyebilen bir insan. Bu kadar donanımlı bir insan. Allah O'nun ruhuna bu güzelliği vermiş ve annesi de kısa süreli beraberliğe rağmen O'nu çok iyi yetiştirmiştir. Sizlerle bunu paylaşmaktan mutluluk duymaktayım. Umarım önümüzdeki günlerde kötü şeylerle karşılaşmayız. Şiddet olaylarını gerçekten duymak istemiyoruz. Gazetelerde hep güzel şeyler okumak, televizyonlardan güzel şeyler duymak istiyoruz.

Kadın ve erkek nüfus dünyada yarı yarıya. Eğer mutlu bir toplum olmak istiyorsak, nüfusun bir yarısını görmezlikten gelemeyiz. O da diğeri gibi üretken olmalıdır, üretime katılmalıdır, her türlü faaliyetin içinde olmalıdır. Ancak böyle toplumun dengesi sağlanabilir.

Kur'ân-ı Kerim'de dengeye ne kadar önem verildiğini bildiren ayetler vardır. Rahman Suresi'ni hepimiz biliyoruz. Onun için insanlığın bir yarısını görmezden gelemeyiz. Onu da üretken kılmalıyız. İslam dini bunun için dünya insanlığına bir fırsat oluşturur. Kızları diri diri toprağa gömmekten çıkarmış, Hz. Aişe gibi bilim insanı olmalarını teşvik etmiştir. O bakımdan çok önemli bir dinin mensuplarıyız. Dinimizin bu güzel ilkelerini ve insanlarını, onların hayatlarını öğrendikçe inşallah daha iyi insanlar olma yolunda daha emin bir biçimde geleceğe doğru yürürüz ülke ve toplum olarak.

Hepinizi tekrar sevgi ve saygı ile selamlıyorum.

Kadınları Koruyup Kollayalım

Gülgen DURAL

Türkiye Güçsüzler ve Kimsesizlere Yardım Vakfı
Genel Başkanı

Sayın Başkanım, kıymetli kardeşlerim, değerli hanımefendiler,

Hakikaten Başkanımız Dr. İbrahim Ateş sayesinde çok güzel bir gün yaşadık. Hastaydım, zorla geldim. İyi ki gelmişim. Sağolsun bizleri çok güzel aydınlattı. Kadının güzelliğini ve yüceliğini bir kez daha bizlere vurguladı ve tazeledi.

Ben her zaman için şunu söylüyorum. Kadın demek çok yüce bir varlık demektir. Onun için kadının kıymetini bilmemizde yarar var. Herkes bunu bilemiyor.

Son zamanlarda kadınlara yapılan vahşeti biliyorsunuz. Lütfen hep birlikte etki ve tepkilerimizle, hal ve hareketlerimizle kadınları koruyup kollayalım. Nasıl koruyup kollarız? Mesela binanızda bir kavga oldu. Açın polise haber verin. Sık sık kavga oluyorsa muhakkak uyarın. Dertleşin o komşunuzla. Onun sıkıntılarını az da olsa gidermeye çalışın. Mümkün olduğu kadar birbirimize sahip çıkalım.

Türkiye Güçsüzler ve Kimsesizlere Yardım Vakfı olarak her sene kadınlar gününü kutluyoruz ve hapishaneye kadınları ziyarete gidiyoruz. Biz onları kader mahkûmları olarak görüyoruz. Kurban olduğum Allah'ım kimseyi böyle durumlara düşürmesin. Allah iyi kaderle,

iyi işlerle yaşamımızı devam ettirsin. Bu sene de Bolu'ya gittik. Bir tanesine sordum:

- "Sen neden girdin?" dedim.

- "Benim kocam askere gitti. O askerdayken kayınpederim bana tecavüz etmeye kalktı. Ben de onu öldürdüm." dedi.

Ben düşündüm, ben de öldürürdüm. Bana göre ona ceza verilmemeli. Ama yasalar gereği veriliyor. Allah bunları kurtarsın. Tüm kadınlarımızı feraha çıkarsın ve iyi günler göstere. Kadın her şeyin en güzeline layıktır. Çünkü kadın demek güzel demek.

Anadolu'da kırsal kesimde çok güzel olan bir şeye "kadın olmuş" derler. Niye? Güzel olduğu için. Allah bizlere de onlara da iyi günler göstere. Hepinizin kadınlar gününü içtenlikle kutluyor, saygı ve sevgiler sunuyorum.

Kadına Şiddet İnsanlığa İhanettir*

Recep Tayyip ERDOĞAN
Cumhurbaşkanı

Değerli Rektörler;

Ayrıca, bu arada kadının sosyal, siyasal, ekonomik hayattaki yeri ve kadına şiddet meselesi en önemli gündem maddelerimizden biridir.

Bilhassa kadınlara yönelik cinayet haberleri haklı olarak toplumumuzda bu konuda ciddi hassasiyet doğurmuştur.

Tüm siyasi hayatım boyunca kadın meselesine ayrı önem vermiş birisiyim.

Kadına şiddet ve kadın hakları meselesi Cumhurbaşkanlığı olarak da yakın takibimde olacaktır.

Bu amaçla “kadına şiddet insanlığa ihanettir” sloganıyla bir kampanya başlattım.

Üniversitelerimizde de bu konuda pek çok çalışma yürütüldüğünü biliyorum. Ancak, bu çalışmaların gerekli etkiyi oluşturamadığını, gerekli bilinçlenmeyi sağlayamadığını görüyoruz.

Benim tespitim; bu çalışmaların gerçekten etkili olabilmesi için kendi tarihimize, kendi kültürümüze, kendi inancımıza uygun bir yaklaşımla yürütülmesi gerektiğidir.

Bir başka kültürdeki kadın algısını getirip, bizim toplumumuza giydirmeye kalkarsanız oradan netice alamazsınız.

Yükseköğretim Kurumumuzdan ve üniversitelerimizden kadınlarla ilgili ülkemiz gerçeklerine uygun ve eyleme dönük bir program oluşturmalarını özellikle bekliyorum. Böylece ilgili kurumlarımız tarafından yürütülen çalışmalara destek verilmiş, yol gösterilmiş olacaktır.

Ben de Cumhurbaşkanlığı’nda kuracağım bir birim vasıtasıyla, talimatını verdim, şu anda arkadaşlarımız çalışmalarını yapıyorlar, kadına şiddet ve kadın hakları konusunda yürütülen çalışmaları bizzat o heyet tarafından takip edilecektir, takip edeceğim.

* 11.03.2015 tarihinde Yükseköğretim Kurulu’nu ziyaretinde rektörlere hitaben yaptıkları konuşma.

Kültürümüz Kadına Saygı Üzerine Kurulmuştur*

Prof. Dr. Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

Öyle bir kanaat serdedilir ki bir çok yerde, kadına yönelik şiddet konu olsun, ya da kadın meselesi olsun, sanki geleneksel kültürümüzün, kadim kültürümüzün, inancımızın kadına yeterince saygı göstermediği ve sanki kadına yönelik şiddetin geleneksel toplumlar ve kültürümüzde daha yaygın olduğu gibi bir kanaat zikredilir. Halbuki gerçekten bizim inancımızı özümseyen, gerçekten kadim kültürümüzü benimseyen herkes bilir ki, bizde kadına olan saygı, kadına olan ihtiram inancımızın bir gereğidir. Resûlullah'ın sünnetidir. Hz. Aişe'nin, Hz. Fatıma'nın, Hz. Hatice'nin Resûlullah'ın dünyasında, hayatında edindiği yer itibarıyla derinlikli bir muhabbetin yansımasıdır.

Nasıl şehrin estetiği mimari ise, insanın estetiği de ahlakıdır. Ahlakı bir nesilden diğer nesle aktaran ise kadındır. Annedir, kız kardestir, ninedir. Eğer kadınlarımız olmasaydı kültürel sürekliliğimiz olmazdı.

Her şeyden önce Mardin'den, bu kadim şehirden bütün milletimize hitaben demek isterim ki, bizim kültürümüz kadına saygı üzerine kurulmuştur. Bizim inancımız zinhar kadına yönelik herhangi bir ayrımcılığa dayanmaz. Aksine bizim inancımız kadına ihtirama dayanır.

Bizim kadınlarımız kadim kültürde hiçbir zaman toplumun dışına itilmemiş, toplumla bağları koparılmamıştır. Kadim kültürümüzü anladığınızda işte o zaman kadına, anneye, kız çocuklara muhabbetin ve sevginin inancımızın asli unsuru olduğunu da görürsünüz.

Kadın zerafettir, nezakettir, letafettir. Kadınların olmadığı bir ortamda zerafetin, nezaketin ve letafetin azaldığını hissedersiniz.

Anneye hürmet gösterilen her gün kadınlar günüdür, bizim için. Annenin elinin öpüldüğü her gün, eşe muhabbetle bakılan her gün, kızımızın başının okşandığı her gün bizim için kadınlar günüdür.

Cahiliye adetlerini ayaklarının altına alan Resûlullah'ın kız çocuklarına yönelik o ayrımcı tavrı nasıl yok ettiğini ve sonraki nesillere ve bütün insanlığa nasıl örnek teşkil ettiğini bilirsiniz.

Kadına yönelik şiddet konusunda bütün bir halkımızı seferberliğe çağırıyoruz. Kadına yönelik şiddet konusunda hepimizin aynı tutumda birleşmesi lazım.

Benim anam rahmetlinin söylediği bir Türkmen deyişi vardı bizim Toroslarda: "Erkeğin kötüsü kadına el uzatır, kadının kötüsü çocuğa el uzatır." Hani Anadolu irfanının getirip özetleyip önümüze sunduğu bu.

En namert erkek, zayıf kadına el uzatan erkektir. Ve yine en acımasız kişi, çocuğuna şiddetle muamele eden kişidir.

Kadına ve çocuğa yönelik şiddet konusunda bugün 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Mardin'den bu seferberliği başlattığımızı ilan ediyorum.

En önemli husus zihniyet meselesi. Devlet her türlü tedbiri alabilir her türlü yasal düzenlemeler yapılabilir. Ama eğer biz bir zihniyet devrimi yapmazsak bu yasaların hepsi kağıt üzerinde kalabilir.

Çok çarpıcı bir hatıramı nakletmek isterim. Geçen Ramazan Bayramında İstanbul'da evime giderken bir karakola girdim. Ordaki nöbetçi memurlarla hasbihal ettim. O sırada memurlarımızdan sözlüsü olan, yavuklusu olanların yavuklusunu arattım. Görüşmelerini sağladım. Bazılarını da anne babası yalnız olanları arattım. Birisi babasını aradı önce ben konuşuyordum. Kaç evladın var dedim. Üç dedi. Yok dedim daha fazladır. "Ha sen kızları da mı soruyorsun?" dedi.

Biz artık bu cahiliye adetini bir kenara bırakmamız lazım. Bakın açık söylüyorum. Kendi çocuğunu sayarken kız çocuklarını saymayanlar cahiliye adeti üzerinedirler.

Güzel Mardin'imizde 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde tüm ülkemize dönük olarak vatandaşlarımıza dönük olarak şu mesajla konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

Tebessümü, merhameti, selamı aramızda yaygınlaştıralım. Güne kim olursa olsun yanımızdaki çözüm süreci bağlamında söylüyorum Türk, Kürt, alevi, sünni yada eşimiz, çocuğumuz, kız kardeşimiz, evladımız hepsine selamla başlayalım, selamların en güzeli ile tebessümle mukabelede bulunalım, merhametle muamele edelim.

* 8 Mart 2015 tarihinde Mardin'de düzenlenen "Türkiye'de Kadının Değişen ve Gelişen Konumu" konulu panelde yaptığı konuşma.

YOYAV'ın 27. Genel Kurulu Yapıldı

YOYAV Mütevelli Heyeti'nin 27. Yıllık Olağan Toplantısı 11 Nisan 2015 Cumartesi günü saat 11.00'de Vakfın Genel Merkezi'nde yapıldı. Toplantıya 25 kişiden oluşan YOYAV Mütevelli Heyet Üyelerinin 19'u fiilen, 5'i de temsilen olmak üzere 24 kişi katıldı. Açılış ve saygı duruşunun ardından divan teşkiline geçilerek, divan başkanlığına Mahmut Kudeyt, başkan yardımcılığına Edip Geyik, katip üyeliğe de M. Yahya Efe getirildi.

Divan teşkil ettikten sonra divan başkanı Mahmut Kudeyt, üyeleri selamlayarak söze başladı ve kendilerini divana seçtikleri için üyelere teşekkür etti. Yıllardır yürüte geldiği hayrî, sosyal ve kültürel faaliyetlerle toplumun takdirini toplayan YOYAV'ın mütevelli heyet üyelerinden biri olmanın mutluluğunu yaşadığını ifade ederek Vakıf Başkanı Dr. İbrahim Ateş ile Yönetim Kurulu üyelerine takdir ve teşekkürlerini ilettiler. Toplantıda alınacak kararların hayırlı olmasını dileyen Kudeyt, gelecekte gerçekleştirilecek hizmetlerin artırılarak sürdürülmesi temennisinde bulundu.

Vakfın Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş yaptığı açış konuşmasında Vakfın 1.1.2014-31.12.2014 tarihleri arasında gerçekleştirdiği faaliyet ve hizmetleri özet olarak Mütevelli Heyet Üyelerine anlattı. Yıl içinde 226 defa toplanarak 230 konuyu karara bağlayıp uygulama cihetine giden Genel Merkez Yönetim Kurulu'nun 44 maddeden oluşan hayrî, sosyal ve kültürel hizmetlerini özetleyen Dr. Ateş, yaptığı konuşmada şu cümlelere yer verdi:

"YOYAV Mütevelli Heyetinin saygıdeğer üyeleri, 27 yıldır ülke ve insanımızın hizmetinde olan

Vakfımızın 27. Mütevelli Heyet toplantısında bir kere daha sizlerle bir araya gelmenin sevinç ve saadeti içinde seçkin heyetinizi sevgi ve saygı ile selamlıyor, Ankara dışından gelen üyelerimiz başta olmak üzere toplantımıza teşrif eden siz kıymetli kardeşlerimize takdir ve teşekkürlerimizi arz ederek sözlerime başlarken aramızdan ayrılıp rahmet-i Rahman'a göçen kurucu ve Mütevelli Heyet Üyelerimizle diğer üyelerimize rahmet ve mağfiret diliyorum.

Malumunuz olduğu üzere YOYAV, bilgi ve ilgisini Kur'an'dan alıp hayatını O'nun direktifleri doğrultusunda dizayn eden duyarlı ve dirayetli insanların yer aldığı ve Hakkın rızası istikâmetinde halka hizmet etmenin gayret içinde olduğu müstesna bir müessesedir. Bu müessesenin mensubu ve müdavimi olmak da müstesna bir meziyettir.

12 Aralık 2014 tarihinde 26. Hizmet yılını geride bırakıp 27. yaşına giren YOYAV, Hakk'ın rızası doğrultusunda halka hizmet yolunda hızlı adımlarla ilerlemekte olup, hedeflediği hayrî, sosyal ve kültü-

Toplantı, saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başladı.

rel hizmetleri geliştirerek gerçekleştirmenin gayreti içindedir. 26 yıldır yılmadan, yorulmadan yurt ve yurttaşımızın hizmetinde olan bu vakıf, halka hizmeti Hakk'a hizmet telakki ederek çaba ve çalışmalarını büyük bir ciddiyet ve titizlikle sürdürmektedir. Gününü dününden daha verimli kılacak plan ve programlarını gerçekleştirmenin gayreti içindedir.

Bu çerçevede 22 yıldır organize ettiği yoksullarla dayanışma hareketini başarıyla sürdürüp yoksulluk sorununu sürekli gündeme getirerek yoksulların sıkıntılarına dikkat çekmekte ve sorunlarına çözüm arama çalışmalarını sürdürmektedir. Allah'ın inayeti, mensuplarının gayreti ve dostlarının desteği ile her geçen gün yeni ve yararlı bir hizmeti gerçekleştirmenin azim ve kararlılığı içindedir.

Yaptığı yardımlar, verdiği burslar, açtığı kurslar, gerçekleştirdiği seminer, panel ve konferanslar, tertiple ettiği toplantılar, düzenlediği geziler, kutladığı dinî ve millî günler, yayınladığı kitaplar ve dergilerle yurdumuzun yücelmesine ve insanımızın ilerlemesine katkıda bulunmanın bahtıyarlığı içinde olan bu Vakfın, yıl içinde gerçekleştirdiği faaliyet ve hizmetler, sunulan raporda yer almaktadır. Yoğun ve yorucu çalışmalarla gerçekleştirilen bu hizmetler inşallah kesintiye uğratılmadan devam ettirilecek ve imkânların el verdiği oranda onlara benzerleri eklenecektir.

Allah için ayakta kalmayı, insanlardan aldığını insanlara aktarmayı ve varlıkların imkânları ile varlıksızların ihtiyaçlarını gidermeyi ilke edinen YOYAV, dostlarının destekleri ve hayırsever kardeşlerinin katkıları ile gelişmiş, güçlenmiş ve gıpta edilecek konuma gelmiştir. Bugüne kadar yüz binlerce yoksulun bacasını tüttürmüş, on binlerce insana ilim, irfan öğretmiş ve binlerce öğrenciye burs vermiştir. Ülke eğitimine önemli katkılarda bulunmuş ve çok sayıda yurttaşın yüzünü güldürmüştür.

Yaptığı örnek çalışmalar ve gerçekleştirdiği hayırlı hizmetlerle tarihî vakıf anlayışını günümüze yansıtip yaşatmanın yanında, çağdaş vakıfçılığın öncülerinden olan YOYAV, Allah'ın inayeti, çalışanlarının gayreti ve dostlarının desteği ile bugüne gelmiş, ülke genelinde adı anılır ve hatırı sayılır olmuştur.

Gerçekleştirdiği gelişmeler, yaptığı çalışmalar ve aldığı alkışlarda vefakâr mensupları ile davasına destek veren dostlarının değerli destek ve kıymetli katkıları olmuştur. Allah Teâlâ hepsinden razı olsun ve yaptıklarını rızası ile ödüllendirsin.

2014 yılı içinde Vakfımız Genel Merkez Yönetim Kurulu'nun aldığı 226 kararla 230 konu karara

Genel Kurul Divanı

bağlanarak çalışmalar sürdürülmüştür. Bu raporda Genel Merkezimizle Kilis Şubemizin yıl içinde gerçekleştirdiği faaliyet ve hizmetleri mütevelli heyetimiz ve tüm mensuplarımızla ilgili kurum ve kuruluşların tetkik ve takdirine sunmanın sevinç ve saadetini yaşamaktayız.

YOYAV'lı olmanın onurunu taşıyan herkesin alın akı ve öğünç vesilesi olacağına inandığımız bu raporu tetkikinize takdim ediyor, çalışmalarımızda emeği geçen mensuplarımızla faaliyetlerimize katkıda bulunan dost ve kardeşlerimize takdir ve teşekkürlerimizi arz ediyoruz."

Dr. Ateş, açış konuşmasından sonra faaliyet raporunu da özetleyerek üyelerin bilgisine sundu. Bunu takiben Denetim Kurulu Raporu kurul üyelerinden Mehmet Evran tarafından okundu. Raporların okunmasından sonra, gündemin 5. maddesi gereğince Bilanço ile Gelir-Gider hesapları da Yönetim Kurulu Muhasip Üyesi Nurçin Sayan tarafından okundu ve detayları üyelere açıklandı. Gündemin 6. maddesi gereğince Yönetim ve Denetim Kurulu raporları görüşmeye açıldı. Söz alan üyeler Vakfın çalışmalarını takdir ederek Yönetim Kurulu Başkan ve Üyelerine teşekkürlerini iletiler. Gündemin 7. maddesi gereğince Yönetim ve Denetim Kurullarının ayrı ayrı ibrası oylamaya sunuldu. Yapılan açık oylama sonucu, Yönetim ve Denetim kurulları ayrı ayrı oy birliğiyle ibra edildi. Gündemin 8. maddesi gereğince 2015 yılı teklif bütçesi de Edip Geyik tarafından okunarak oy birliğiyle kabul edildi.

Öteyandan Onur Kurulu Üyelerinden Ökkaş Dağlıoğlu ile Fikret Kesemen, Vakıf Senedinin 11. maddesi uyarınca Mütevelli Heyet Üyeliğine alındılar.

Dilek ve temenniler bölümünde söz isteyen olmadığından Divan Başkanı toplantının hayırlı hizmetlere vesile olması temennisiyle Genel Kurulunu noktaladı.